

Sygn. akt III AUa 859/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

| | |
|-----------------|---|
| Przewodniczący: | SSA Halina Gajdzińska |
| Sędziowie: | SSA Monika Kowalska SSA Maria Szaroma (spr.) |
| Protokolant: | st.sekr.sądowy Renata Tyrka |

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **J. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.**

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydziału VIII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 20 marca 2012 r. sygn. akt VIII U 2019/11

I. o d d a l a apelację,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. na rzecz J. B. kwotę 120 złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt III AUa 859/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 października 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział C. odmówił J. B. prawa do emerytury pomostowej, gdyż nie spełniła ona wymogów do przyznania świadczenia, bowiem na dzień 1 stycznia 2009 r. nie udowodniła 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze wymienionej w załączniku nr 1 ustawy pomostowej.

Wyrokiem z dnia 20 marca 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych zmienił powyższą decyzję w ten sposób, że przyznał J. B. prawo do emerytury pomostowej od dnia 6 września 2011 r.

Sąd Okręgowy ustalił, że J. B., urodzona (...), posiada 20 letni okres składkowy i nieskładkowy. W okresie od dnia 4 stycznia 1988r. do dnia 30 września 2005 r. była zatrudniona w Zakładzie (...) w P., gdzie stale i w pełnym wymiarze wykonywała prace przy produkcji wapna na stanowisku operator mechanicznego sprzętu i urządzeń transportowych.

Sąd Okręgowy uznał, że wnioskodawczyni posiada ustawowo wymagany okres pracy w warunkach szczególnych. Wskazane przez nią świadectwa pracy zostały przez Sąd I instancji sklasyfikowane w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 z 1983 r. poz. 43 z późn. zm.). Sprawia, to że wnioskodawczyni spełnia wymóg art. 49 ustawy pomostowej, a zatem zaskarżona decyzja podlegała zmianie, o czym orzeczono jak w sentencji na zasadzie art. 477 14 § k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku złożył organ rentowy wnosząc o jego zmianę i oddalenie odwołania. Strona skarżąca zarzuciła naruszenie prawa materialnego, tj. art. 49 w zw. z art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1656) poprzez jego błędną wykładnię, a ponadto niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy. W uzasadnieniu podniesiono, iż wykaz prac w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, o którym mowa w ustawie o emeryturach pomostowych, ma charakter katalogu zamkniętego. Strona skarżąca zarzuciła, iż Sąd I instancji nie dokonał stosownej analizy zajmowanych przez ubezpieczoną stanowisk pracy, przez pryzmat zapisów zawartych w załącznikach nr 1 i 2 do cyt. ustawy.

Wnioskodawczyni w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie, podnosząc jednocześnie, iż spełnia warunki o których mowa w art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy wnioskodawczyni posiada 15 - letni okres pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 4 pkt 2 lub 49 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656), a tym samym, czy spełnia przesłanki do przyznania emerytury pomostowej.

Przepis art. 4 ustawy ma zastosowanie do pracowników, którzy po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywali pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy. Stanowi on, że prawo do emerytury pomostowej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki: 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.; 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat; 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn; 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn; 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS; 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3; 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy. Z kolei przepis art. 49 ustawy dotyczy pracowników, którzy po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywali pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy. Stanowi on, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje osobie, która: 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3; 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12; 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Przepis art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych definiuje prace w warunkach szczególnych (art. 3 ust. 1) i w szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3), przesądzając jednocześnie, że są to prace wymienione w załączniku do ustawy. Wskazać należy ponadto, iż za pracowników wykonujących prace w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze uważa się także osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy, to jest przed 1 stycznia 2009 r. prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), o czym stanowi art. 3 ust. 7 ustawy. Przed 1 stycznia 1999 r. może to być zarówno praca wymieniona

w nowych wykazach prac w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych jak i prace wymienione w załączniku A lub B rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43 ze zm.). Natomiast po dniu 31 grudnia 2008 r. muszą to być prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

W ocenie Sądu Apelacyjnego organ rentowy trafnie zarzucił, iż Sąd I instancji nie dokonał oceny charakteru świadczonej przez wnioskodawczynię pracy przez pryzmat zapisów zawartych w załącznikach nr 1 i 2 do cyt. ustawy, niemniej jednak nie wpływa to na istotę rozstrzygnięcia. Sąd odwoławczy, będąc jednocześnie sądem merytorycznym rozstrzygającym w sprawie, dokonał własnych ustaleń faktycznych, które to jednoznacznie wskazują na fakt, iż wnioskodawczyni spełnia warunki, od których uzależnione jest prawo do emerytury pomostowej (art. 49 cyt. ustawy). Wnioskodawczyni legitymuje się co najmniej 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach (art. 49 ust. 3 cyt. ustawy), bowiem świadczona przez nią praca przy produkcji wapna i mas bitumicznych na stanowisku operator mechanicznego sprzętu i urządzeń transportowych, odpowiada pracy wymienionej w pkt 2 załącznika nr 1, ustawy o emeryturach pomostowych, tj. prace udostępniające lub eksploatacyjne związane z urabianiem minerałów skalnych. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2004r., II UK 337/03, OSNP 2004/22/392, w sprawie nie tyle istotne jest zajmowane, a właściwie nazywane w określony sposób stanowisko, ale wykonywanie określonej pracy, odpowiadającej pracy na stanowiskach określonych w powołanym wykazie. W niniejszej sprawie teza ta znajduje w pełni zastosowanie. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że wnioskodawczyni taką pracę właśnie wykonywała, co uzasadnia zmianę zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd Apelacyjny uznał, iż Sąd Okręgowy zasadnie zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawczyni emeryturę, gdyż spełnia ona warunki o których mowa w at. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Sprawia to, że sformułowany przez organ rentowy zarzut naruszenia powyższego przepisu nie zasługuje na uwzględnienie. Z tych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt I sentencji na zasadzie art. 385 k.p.c. O kosztach orzeczono jak w pkt II na zasadzie art. 98 k.p.c. w zw. z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).